



# FOAIE PAROHIALĂ

28 - 11 iulie 2026

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

[www.parohiasfantulgheorghe.ro](http://www.parohiasfantulgheorghe.ro)

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

**SFÂNTUL MASLU**  
marți, 7 iunie 2026; ora 18.00

## RUGĂCIUNE

Vino, Doamne, cu puterea Ta peste această lume, în care Tu ne-ai chemat la existență. Ea este cuprinsă atât de mult de răul diavolului, mascat sub dorința de dominare a omului asupra semenului său. Duhul rău, care se abate asupra noastră ne-a făcut de multe ori, să uităm de iubirea Ta, înlocuindu-o cu egoismul, invidia, plăcerea, suferința, răutatea, dorința de îmbogățire pe cale nedreaptă, spre rănierea aproapelui nostru. Doamne, Isuse Hristoase, ochii ni s-au închis de greutatea atâtor nedreptăți, la care ne-am înjugat. Am devenit orbi și nesimțitori la viața în harul Tău sfințitor. Datorită intereselor noastre, nu mai suntem în stare să împărtășim suferințele celor sărmani și împovărați, credem că totul ni se cuvine, nici o muștrare dreaptă ori vreun avertisment nu acceptăm să ne fie adresat, fie el chiar venit din partea Ta. Și aceasta Doamne, pentru că ne-am legat de bună voie povara orgoliului, venită din partea satanei. O, Doamne, cum ne vom putea descătușa de aceasta, dacă nu prin harul Tău și prin voința noastră.

Trimite-ne lumina și înțelepciunea Spiritului Tău cel Sfânt, care să întărească voința și ființa noastră, spre a putea ieși din prăpastia celui rău, eliberându-ne de greutatea mândriei și a egoismului cel diavolesc care dorește să pună stăpânire pe noi.

Fie ca Spiritul Tău să lucreze în noi, ducându-ne la perfecțiunea pe care Tu ne-ai chemat să o dobândim, spre a Te putea lăuda pe Tine, pe Tatăl și pe Spiritul Sfânt. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Cristina Eugenia Ciorba** și **Amanda Lucan**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

## „Și ne mântuiește de cel rău!”

Există posesii și posesii. Unele se lasă cu urlete și cu îmbrânceli. Altele se petrec într-o tăcere mormântală, fără mari semne, într-un camuflaj aproape perfect. Și, de regulă, sunt mai periculoase decât primele.

Sfântul Evanghelist Matei, în lectura de astăzi, prezintă doi posedați. Așa cum, în altă parte, prezintă doi orbi. Fiindcă unul dintre cei doi suntem noi, cei care citim Evanghelia. Matei încearcă să ne spună că fiecare dintre noi este în Evanghelie, că aceasta ne vorbește în mod personal.

E clar că avem cu toții nevoie de exorcisme. Poate nu de cele solemne, constituite ca sacramentale în Biserică. Dar, în mod cert, cu toții avem nevoie să ne eliberăm încontinuu de cel rău. Nu degeaba rugăciunea „Tatăl nostru”, lăsată nouă de Mântuitorul, se termină cu o astfel de invocație.

Botezul are aceeași semnificație: ne eliberăm de cel viclean și îl urmăm pe Cristos. Dacă ne considerăm botezați, trebuie să ne trăim botezul în fiecare zi și, deci, să întoarcem în fiecare zi spatele prințului acestei lumi.

Posesia noastră, ca oameni, începe cu păcatul lui Adam și ea se poate rezuma la următorul lucru: o falsă imagine despre Dumnezeu. Acesta este jocul șarpelui. Îl prezintă pe Dumnezeu nu ca pe un Tată iubitor, care ne-a creat și ne îngrijește, ci ca pe un Creator gelos, care este în concurență cu creatura lui. Iar Adam îi dă crezare șarpelui mai mult decât Domnului. Așa începe istoria noastră. Și, din păcate, așa continuă. Este extrem de ușor pentru oricine să recitească în această cheie istoria lumii sau istoria personală. Poate, în zilele noastre, mai mult ca oricând, omul se comportă ca și cum Dumnezeu ar fi un concurent, un Creator ce încearcă să ne ia libertatea.

În sensul acesta, am putea spune că întreaga Scriptură, în mod cu totul particular Noul Testament, nu este nimic altceva decât un exorcism, fiindcă restabilește adevărata imagine a lui Dumnezeu. În Isus descoperim chipul iubitor al Tatălui, care, din iubire pentru noi, merge până la sacrificiul propriului Fiu.

Atunci când ne umplem de adevăratul chip al Tatălui, frica dispare, durerea dispare, angoasa morții dispare, fiindcă realizăm că suntem și că eram iubiți dintru început cu o iubire infinită.

Dar, chiar dacă am avut această minunată licărire de lumină cerească, să nu ne facem iluzii: lupta continuă. În fiecare zi, în fiecare clipă, cel rău va încerca, în nenumărate feluri, să ne insufle vechea imagine falsă.

De aceea, zi de zi, să ne încredințăm Maicii Sfinte, celei care, cea dintâi, a zdrobit capul șarpelui. Să ne oglindim în Sfânta Scriptură pentru a avea adevărata imagine despre noi și despre Dumnezeu. Și, în fiecare clipă, să avem în inimă rugăciunea lăsată nouă de Isus: „și ne mântuiește de cel rău!”.